

ЗАПИСКИ З ВІЙНИ...

або “Донбас – це Україна!”

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

На дверях одного з підрозділів в управлінні залізниці ще навесні висів аркуш із написом “У нас розмовляють державною мовою”. Оскільки мені доводилося неодноразово заходити у службових справах до тамтешніх співробітниць, то майже завжди у відповідь на моє привітання державною мовою чув щось незрозуміле. В усякому разі ніхто роками не те що не відповідав мені українською, але навпаки, поглядав у мій бік здивовано-вороже. Деякий час я на це не зважав, а потім почав потрохи “драконити” господарів

“Донецький залізничник, наскільки я його відчуваю, є людиною, що міцно товаришує зі здоровим глуздом. Він досі, за рідкісними винятками, не є прихильником нової влади. Водночас звичайний залізничник розуміє, що треба якось далі жити, заробляти на хліб. Донбаські залізничники – переважно сімейні люди. Поставте себе на місце будь-кого з них і спробуйте відповісти собі відверто на запитання: “А що я зробив би у цій скрутній ситуації?” Тому не варто навіть подумки дорікати нікому з моїх колег, що опинилися в зоні проведення АТО”.

кабінету незручними запитаннями, мовляв, як же так, чого ж ви самі не дотримуєтеся власних правил щодо мови під час виконання службових обов’язків? Своєрідною ганчіркою в рот була така відповідь: “Уважаємий, ви хатіте пагаваріть?”

З іншого боку знаю, що ці жінки – абсолютно нормальні фахівці, відповідальні та сумлінні, чийсь турботливий матері, вірні дружини, вдячні дочки. Виною всьому – донбаський менталітет, наша штучна місцева антиукраїнськість і хронічна бездіяльність. Не варто думати, що російська мова, якою спілкується з тобою донецчанин, є для нього чимось дорогим, як колись для наших бабусь – збірка творів Олександра Пушкіна, якого половина донбаського народу ніколи не знає, а інша половина давно забула. Не помилюся, якщо скажу, що наше донецьке та й загалом донбаське повітря років двадцять уже просякнуте вражаючою бездуховністю. А щодо російської мови як засобу спілкування, за допомогою якої ми в Донбасі ще можемо один одного розуміти, то причина її неабиякої “стійкості” – проста: ніякої іншої мови ми не знаємо. От і все. А якби знали...

Чому наші державні мужі свідомо віддали Донбас на поталу місцевим можновладцям, які доклали ледь не максимум зусиль,

аби не було в тому ж Донецьку жодної україномовної газети, жодного часопису, стратегічною лінією якого було б прищеплення поваги та любові до одвічних українських чеснот? З огляду на це хіба випадковим є те, що саме в Донбасі стався цей антидержавний заколот за участю російських спецслужб?

Майже одразу після захоплення управління Донецької залізниці ДНР-івці зняли державні прапори України, що майоріли над центральним входом, і замість них встромили дивні триколори їхньої ДНР.

Звичайний донецький залізничник, наскільки я його відчуваю, є людиною, що міцно товаришує зі здоровим глуздом. Він досі, за рідкісними винятками, не є прихильником нової влади. Водночас звичайний залізничник розуміє, що треба якось далі жити, заробляти на хліб. Донбаські залізничники – переважно сімейні люди. Поставте себе на місце будь-кого з них і спробуйте відповісти собі відверто на запитання: “А що я зробив би у цій скрутній ситуації?” Тому не варто навіть подумки дорікати нікому з моїх колег,

“Сьогодні ні для кого не є таємницею, що донбасівців, які взяли зброю і стали під прапори ДНР, підтримують і вишколюють воєнні “спеці” з Російської Федерації. Є серед ополченців і залізничники з Донецької магістралі. Усі вони, відповідно до наказу по залізниці, зберігають за собою право на зарплатню на час виконання ними “святого” обов’язку. Керівництву ДНР спочатку здавалося, що таких добровольців буде багато. Але так не сталося”.

що опинилися в зоні проведення АТО.

Сьогодні ні для кого не є таємницею, що донбасівців, які взяли зброю і стали під прапори ДНР, підтримують і вишколюють воєнні “спеці” з Російської Федерації. Є серед ополченців і залізничники з Донецької магістралі. Усі вони, відповідно до наказу по залізнич-

ці, зберігають за собою право на зарплатню на час виконання ними “святого” обов’язку. Керівництву ДНР спочатку здавалося, що таких добровольців буде багато. Але так не сталося.

Добре знаю одного “ополченця”-залізничника і маю бажання розповісти про нього детальніше.

Цьому чоловікові вже за шістьдесят, але він ще не на пенсії. Свого часу він здобув університетський диплом за фахом історика. Не знаю, яку історію він вивчав в університеті, але якось він сказав мені з приводу української мови: “Ета поганая мова мне не нужна!”

І це сказала людина, батьки якої страждали у німецькому концтаборі, де власне і познайомилися, а згодом народили оце опудало, яке нині готове стріляти в Україну і у все українське.

Він був переконаним комуністом, але коли з’явилася можливість вільно побувати за кордоном, поїхав до Німеччини і повернувся від “фашистів” на вживаному “фашистському” автомобілі, салон якого перед поверненням в Україну напаквав дармовою уживаною побутовою технікою. Усе це не перешкодило йому й далі ненавидіти Західну Європу та решту імперіалістичних ворогів комунізму, який він так і не побудував. Нині цей “ополченець” без жодних докорів сумління користується американським продуктом – Інтернетом, численною побутовою технікою, виготовленою в державах ворожого Заходу, взутий-одягнений він також у все закордонне. Російські косоворотка, портки та лапті його чомусь не приваблюють.

Не позбавлений цей чоловік і позитивних рис. Має троє дітей, до яких ставиться справді добре, щоправда, хотів би виховати їх такими собі новітніми ленінцями. Задля них він готовий зробити все від нього залежне. Загалом він – чоловік товариський, але непослідовний. Держава, проти якої він повстав, продовжує виплачувати йому пенсію та зарплатню, а так звана ДНР – гроші за “мужність” та “героїзм”. Чоловік він уже немолодий, і мені дивно, що він не замислюється над тим, що буде далі. А далі неодмінно доведеться відповідати за скоєне.

Отак виглядає один зі сумних прикладів того, як мій рідний Донбас перетворився на небезпечну для всієї України зону, у якій нині панує щоденний “беспредел”.

Володимир ОСТАПЕНКО,
Донецьк, спеціально для
“Львівського залізничника”
Фото з архіву

Творчий дарунок – захисникам Вітчизни

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

Концертна програма розпочалася з духовного гімну “Боже великий, єдиний” у виконанні народного ансамблю пісні і танцю “Лемковина”. У програмі звучали уривки з авторської вистави актриси Львівського державного національного театру імені Марії Заньковецької Наталії Лісової “Олена Теліга. Або-або”, власні вірші Богдана Пастуха, пісні у виконанні Оксани Мухи, Софії Федіни, Мар’яна Шуневича, Оксани Гриб, музичні композиції у виконанні Олександра Божика, Мирона Блощицака, академічного вокально-інструментального ансамблю “Високий замок” та інших. Концертна програма, яка складалася з патріотичних і ліричних пісень, запальних танців у виконанні танцювального складу народного ансамблю “Лемковина”, неповторних музичних композицій, сподобалася глядачам, про це свідчили їхні щирі оплески. Завершився концерт спільним виконанням Гімну України. Україна переможе, за нею майбутнє! Ми в це віримо – таким був основний лейтмотив концертної програми.

Після концерту керівник народного ансамблю пісні і танцю “Лемковина” Богдан Кривко зазначив, що на благочинному концерті зібрано 32 тисячі гривень, які будуть передані на потреби конкретних військових частин та батальйонів. Зокрема буде закуплено зимові спальники 5-му батальйону добровольчого українського корпусу, а решту коштів адресно передадуть на лікування поранених бійців, які перебувають у військовому госпіталі Львова.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА

Студентські квитки – у єдиній базі

Із 1 жовтня у залізничних касах дані студентського (учнівського) квитка перевірятимуть у Єдиній державній електронній базі з питань освіти, яку сформувало Міністерство освіти і науки України (МОН).

Знижка на проїзд залізничним транспортом надаватиметься у залізничних касах лише тим студентам вищих навчальних закладів I – IV рівнів акредитації та учням професійно-технічних закладів, дані яких занесені до Єдиної державної електронної бази. Оформлення пільгового проїзду у поїздах міжміського сполучення студентам здійснюватиметься тільки у разі співпадіння номера студентського квитка, прізвища та імені студента, зазначених у студентському квитку, з інформацією в електронній базі МОН.

МОН закликає студентів та учнів перевірити дані щодо наявності власного студентського (учнівського) квитка у створеній Єдиній державній електронній базі з питань освіти (ЄДЕБО). Із цією метою відкрито сервіс “Перевірка студентського/учнівського квитка за даними ЄДЕБО” (<http://www.inforesurs.gov.ua/info-per/inforesurs-per-doc.html>). У разі відсутності даних студентам або учням радять звернутися до адміністрації навчального закладу, у якому вони навчаються.

Після тестування електронної бази у залізничних касах студенти зможуть купувати квитки з пільгою також і через онлайн-систему booking.uz.gov.ua.

▼ ОГОЛОШЕННЯ

До відома споживачів електричної енергії ДТГО “Львівська залізниця”

ДП “Енергоринок” та Західна енергетична система попереджають про необхідність виконання в повному обсязі всіх заходів зі зниження споживання електричної енергії та потужності.

Повідомляємо про можливе проведення обмежень постачання електричної енергії та аварійного відключення споживачів.

Просимо всіх споживачів електричної енергії бути готовими та віднести з порозумінням до можливого застосування обмежень постачання електричної енергії.

Інвестор ДТГО “Львівська залізниця” планує реалізувати реконструкцію залізничного переїзду 2 км 5 пк перегону Коломия–Делятин.

Проведення даних робіт викликано необхідністю підвищення безпеки руху поїздів та автотранспорту, комфортності поїздок пасажирів та дозволить скоротити витрати на поточне утримання, ремонт переїзду. Залізничний переїзд 2 км 5 пк перегону Коломия–Делятин знаходиться у смузі відведення залізниці.

Роботи проводяться технікою підрядника з використанням залізничної спецтехніки. Екологічні обмеження планової діяльності не плануються. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території передбачені у проектних рішеннях.

У процесі проведення робіт утворення небезпечних відходів виключається. Проект виконано ДП “Львівтранспроект”.